

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร เป็นการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ (Mixed Method Research) ขอบเขตประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยจำนวน 628 คน จึงทำการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรการคำนวณของ “Krejcie & Morgan” ได้เป็นจำนวน 239 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ จำนวน 8 คน จากนั้นนำผลการศึกษาที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล และขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณในรูปแบบตารางประกอบความเรียง และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในรูปแบบการเขียนพรรณนา แบ่งเป็น 2 หัวข้อ ดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ระดับการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร

ส่วนที่ 4 แนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร (คำถามปลายเปิดแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการใช้จ่ายเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	ความถี่	ร้อยละ
ชาย	82	34.3
หญิง	157	65.7
รวม	239	100

จากตาราง 2 จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้สูงอายุที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 157 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.7 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 82 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.3

ตาราง 3 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	ความถี่	ร้อยละ
60-69 ปี	148	61.9
70-79 ปี	68	28.5
80-89 ปี	21	8.8
90 ปีขึ้นไป	2	0.8
รวม	239	100

จากตาราง 3 จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ ช่วงอายุระหว่าง 60-69 ปี จำนวน 148 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.9 รองลงมา คือ ช่วงอายุระหว่าง 70-79 ปี จำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.5 ช่วงอายุระหว่าง 80-89 ปี จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.8 และช่วงอายุตั้งแต่ 90 ปีขึ้นไป จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตาราง 4 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

อาชีพ	ความถี่	ร้อยละ (ของคำตอบ)	ร้อยละ (ของผู้ที่ตอบ)
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	113	46.1	47.3
เกษตรกร	70	28.6	29.3
รับจ้าง	48	19.6	20.1
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	14	5.7	5.9
รวม	245	100	102.5

จากตาราง 4 จำแนกตามอาชีพ พบว่า ผู้สูงอายุที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีจำนวน 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.3 ของผู้ที่ตอบ รองลงมา คือ มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.3 ของผู้ที่ตอบ มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.1 ของผู้ที่ตอบ และมีอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.9 ของผู้ที่ตอบ

ตาราง 5 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	ความถี่	ร้อยละ
โสด	30	12.6
สมรส	116	48.5
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	93	38.9
รวม	239	100

จากตาราง 5 จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่า ผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 116 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมา คือ มีสถานภาพหม้ายหรือหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ จำนวน 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.9 และมีสถานภาพโสด จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.6

ตาราง 6 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย

ลักษณะการอยู่อาศัย	ความถี่	ร้อยละ
อยู่กับคู่สมรส	33	13.8
อยู่กับบุตรหลาน	106	44.4
อยู่กับทั้งคู่สมรสและบุตรหลาน	64	26.8
อยู่คนเดียว	25	10.5
อยู่กับญาติพี่น้อง	11	4.6
รวม	236	100

จากตาราง 6 จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย พบว่า ผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่กับบุตรหลาน จำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลงมา คือ อยู่กับคู่สมรสและบุตรหลาน จำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.8 อยู่กับคู่สมรส จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.8 อยู่คนเดียว จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.5 และอยู่กับญาติพี่น้อง จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.6

ตาราง 7 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภาระการเลี้ยงดู

ภาระการเลี้ยงดู	ความถี่	ร้อยละ
1 คน	34	14.2
2 คน	14	5.9
มากกว่า 2 คน	9	3.8
ไม่มี	182	76.2
รวม	239	100

จากตาราง 7 จำแนกตามภาระการเลี้ยงดู พบว่า ผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีภาระการเลี้ยงดู จำนวน 182 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.2 รองลงมา คือ มีภาระการเลี้ยงดู 1 คน จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.2 มีภาระการเลี้ยงดู 2 คน จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.9 และมีภาระการเลี้ยงดูมากกว่า 2 คน จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.8

ตาราง 8 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้

แหล่งที่มาของรายได้	ความถี่	ร้อยละ (ของคำตอบ)	ร้อยละ (ของผู้ที่ตอบ)
สวัสดิการจากรัฐ	239	51.2	100
การอุปการะจากบุตรหลาน/ญาติ	103	22.1	43.1
การประกอบอาชีพ	125	26.8	52.3
รวม	467	100	195.4

จากตาราง 8 จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พบว่า ผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 239 ราย มีรายได้จากสวัสดิการจากรัฐ คิดเป็นร้อยละ 100 ของผู้ที่ตอบ รองลงมา คือ จากการประกอบอาชีพ จำนวน 125 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.3 ของผู้ที่ตอบ และการอุปการะจากบุตรหลานหรือญาติ จำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.1 ของผู้ที่ตอบ

ตาราง 9 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนเบี้ยยังชีพที่ได้รับ

จำนวนเบี้ยยังชีพที่ได้รับ	ความถี่	ร้อยละ
600 บาท	149	62.3
700 บาท	67	28.0
800 บาท	21	8.8
1,000 บาท	2	0.8
รวม	239	100

จากตาราง 9 จำแนกตามจำนวนเบี้ยยังชีพที่ได้รับ พบว่า ผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับเบี้ยยังชีพ 600 บาท จำนวน 149 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.3 รองลงมา คือ ได้รับเบี้ยยังชีพ 700 บาท จำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 28 ได้รับเบี้ยยังชีพ 800 บาท จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.8 และได้รับเบี้ยยังชีพ 1,000 บาท จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตาราง 10 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยทั้งหมด	ความถี่	ร้อยละ
ไม่เกิน 5,000 บาท	183	76.6
5,001-10,000 บาท	34	14.2
10,001 บาทขึ้นไป	22	9.2
รวม	239	100

จากตาราง 10 จำแนกตามรายได้เฉลี่ยทั้งหมด พบว่า ผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน 5,000 บาท จำนวน 183 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.6 รองลงมา คือ มีรายได้เฉลี่ย 5,001-10,000 บาท จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.2 และมีรายได้เฉลี่ย 10,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.2

ตาราง 11 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายจ่ายเฉลี่ยทั้งหมด

รายจ่ายเฉลี่ยทั้งหมด	ความถี่	ร้อยละ
ไม่เกิน 5,000 บาท	167	69.9
5,001-10,000 บาท	48	20.1
10,001 บาทขึ้นไป	24	10.0
รวม	239	100

จากตาราง 11 จำแนกตามจ่ายเฉลี่ยทั้งหมด พบว่า ผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายจ่ายเฉลี่ยทั้งหมดไม่เกิน 5,000 บาท จำนวน 167 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.9 รองลงมา คือ มีรายจ่ายเฉลี่ยทั้งหมด 5,001-10,000 บาท จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.1 และ 10,000 บาทขึ้นไป จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 10

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ระดับการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ทั้ง 4 ด้าน

ประเด็นระดับพฤติกรรมกรใช้จ่าย	\bar{X}	S.D.	ระดับการใช้จ่าย
1. ด้านร่างกาย	2.70	.52	ปานกลาง
2. ด้านจิตใจ	2.04	.53	น้อย
3. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	2.17	.50	น้อย
4. ด้านสิ่งแวดล้อม	1.92	.53	น้อย
รวม	2.21	.41	น้อย

จากตาราง 12 พบว่า ผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมกรใช้จ่ายในภาพรวมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.21 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้สูงอายุมีการใช้จ่ายในด้านร่างกายมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.70 รองลงมา คือ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.17 ด้านจิตใจ มีค่าเฉลี่ย 2.04 และด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 1.92 ตามลำดับ

ตาราง 13 รายได้ และรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร

รายได้เฉลี่ย/เดือน	รายจ่ายเฉลี่ย/เดือน (บาท)
4,679 บาท	4,519 บาท

จากตาราง 13 พบว่าผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถามมีรายรับเฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 4,679 บาท และมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 4,519 บาท

ตาราง 14 รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน
อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย

รายจ่ายด้านร่างกาย	Minimum (บาท)	Maximum (บาท)	\bar{x} (บาท)	S.D.
1. การใช้จ่ายส่วนใหญ่ในแต่ละเดือน เป็นไปเพื่อการซื้ออาหารมาบริโภคใน ชีวิตประจำวัน	0	4,000	798	685.60
2. การใช้จ่ายส่วนใหญ่ในแต่ละเดือน เป็นไปเพื่อการซื้อเครื่องนุ่งห่ม	0	2,000	45	186.92
3. การใช้จ่ายส่วนใหญ่ในแต่ละเดือน เป็นไปเพื่อการรักษาโรคหรือการดูแล สุขภาพของตนเอง	0	3,000	195	340.72
4. ค่าใช้จ่ายในการซื้อของใช้จำเป็น ส่วนตัว เช่น สบู่ ยาสีฟัน อื่นๆ	0	1,000	170	165.15
5. การใช้จ่ายส่วนใหญ่ในแต่ละเดือน เป็นไปเพื่อการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	0	1,000	4	64.68
6. ภาระค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภค พื้นฐานที่ใช้ในครัวเรือน เช่นค่าประปา	0	500	86	85.68
7. ภาระค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภค พื้นฐานที่ใช้ในครัวเรือน ค่าไฟฟ้า	0	5,000	376	500.05

จากตาราง 14 พบว่า ผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถาม มีรายจ่ายเฉลี่ยด้านร่างกาย
รายจ่ายเฉลี่ยต่ำสุด 0 บาท มีรายจ่ายเฉลี่ยสูงสุด คือ ภาระค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน
ที่ใช้ในครัวเรือน ค่าไฟฟ้า 5,000 บาท รองลงมา คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการซื้ออาหารมาบริโภคใน
ชีวิตประจำวัน 4,000 บาท ค่าใช้จ่ายเพื่อการรักษาโรคหรือการดูแลสุขภาพของตนเอง 3,000
บาท ค่าใช้จ่ายเพื่อการซื้อเครื่องนุ่งห่ม 2,000 บาท ค่าใช้จ่ายในการซื้อของใช้จำเป็นส่วนตัว
เช่น สบู่ ยาสีฟัน อื่นๆ 1,000 บาท ค่าใช้จ่ายเพื่อการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย 1,000 บาท และภาระ
ค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ใช้ในครัวเรือน เช่นค่าประปา 500 บาท รายจ่ายเฉลี่ยต่อ
เดือน สูงสุดคือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการซื้ออาหารมาบริโภคในชีวิตประจำวัน 798 บาท รองลงมา
ค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ใช้ในครัวเรือน ค่าไฟฟ้า 376 บาท ค่าใช้จ่ายเพื่อการ
รักษาโรคหรือการดูแลสุขภาพของตนเอง 195 บาท ค่าใช้จ่ายในการซื้อของใช้จำเป็นส่วนตัว
เช่น สบู่ ยาสีฟัน อื่นๆ 170 บาท ค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ใช้ในครัวเรือน เช่นค่า

ประปา 86 บาท ค่าใช้จ่ายเพื่อการซื้อเครื่องนึ่งนม 45 บาท และน้อยสุดคือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย 4 บาท ตามลำดับ

ตาราง 15 รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ

รายจ่ายด้านจิตใจ	Minimum (บาท)	Maximum (บาท)	\bar{x}	S.D.
1. การใช้จ่ายเพื่อการทำบุญ การกุศล หรือกิจกรรมทางศาสนา	0	1,500	240	217.02
2. ค่าใช้จ่ายในการเสริมความงาม ตัดผม ย้อมสีผม	0	400	43	46.59
3. ส่งเสียเลี้ยงดูบุตรหลานให้ได้รับการศึกษา	0	11,666	274	968.03
4. ค่าใช้จ่ายในการอุปการะสัตว์เลี้ยง สุนัข แมวหรือสัตว์เลี้ยงอื่นๆ	0	500	24	86.98
5. ค่าใช้จ่ายสำหรับการพักผ่อนและการท่องเที่ยว	0	2,000	41	214.57
6. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการซื้อประกันชีวิต	0	3,000	124	376.26

จากตาราง 15 พบว่า ผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถาม มีรายจ่ายเฉลี่ยต่ำสุด 0 บาท มีรายจ่ายเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งเสียเลี้ยงดูบุตรหลานให้ได้รับการศึกษา 11,666 บาท รองลงมา คือ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการซื้อประกันชีวิต 3,000 บาท ค่าใช้จ่ายสำหรับการพักผ่อนและการท่องเที่ยว 2,000 บาท ค่าใช้จ่ายเพื่อการทำบุญ การกุศล หรือกิจกรรมทางศาสนา 1,500 บาท ค่าใช้จ่ายในการอุปการะสัตว์เลี้ยง สุนัข แมวหรือสัตว์เลี้ยงอื่นๆ 500 บาท และค่าใช้จ่ายในการเสริมความงาม ตัดผม ย้อมสีผม 400 บาท รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนสูงสุด คือ ส่งเสียเลี้ยงดูบุตรหลานให้ได้รับการศึกษา 274 บาท การใช้จ่ายเพื่อการทำบุญ การกุศล หรือกิจกรรมทางศาสนา 240 บาท ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการซื้อประกันชีวิต 124 บาท ค่าใช้จ่ายในการเสริมความงาม ตัดผม ย้อมสีผม 43 บาท ค่าใช้จ่ายสำหรับการพักผ่อนและการท่องเที่ยว 41 บาท และค่าใช้จ่ายในการอุปการะสัตว์เลี้ยง สุนัข แมวหรือสัตว์เลี้ยงอื่นๆ 24 บาท ตามลำดับ

ตาราง 16 รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน
อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม

รายจ่ายด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	Minimum (บาท)	Maximum (บาท)	\bar{x}	S.D.
1. ค่าใช้จ่ายในการช่วยงานต่างๆ เช่น งานแต่ง งานอุปสมบท งานศพ	0	2,000	236	277.15
2. ค่าบริการโทรศัพท์	0	1,000	99	125.94
3. ค่าใช้จ่ายในการเยี่ยมเยียนผู้ป่วยญาติ พี่น้องหรือคนในชุมชน	0	1,000	19	86.28
4. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับฌาปนกิจสงเคราะห์ เพื่อการช่วยเหลือคนในชุมชนด้านค่าปลงศพ หรือการจัดงานอภิธรรมศพของผู้สูงอายุ	0	2,000	141	211.65
5. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการกู้ยืมเงิน ซึ่งนำมาใช้ลงทุนประกอบอาชีพ หรือเพื่อนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน	0	840	337	1,151.28
6. ค่าใช้จ่ายในการชำระภาษีต่างๆ เช่น ภาษีที่ดิน โรงเรือน	0	1,000	22	90.74

จากตาราง 16 พบว่า ผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถาม มีรายจ่ายเฉลี่ยต่ำสุด 0 บาท มีรายจ่ายเฉลี่ยสูงสุด คือ ค่าใช้จ่ายในการช่วยงานต่างๆ เช่น งานแต่ง งานอุปสมบท งานศพ และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับฌาปนกิจสงเคราะห์ เพื่อการช่วยเหลือคนในชุมชนด้านค่าปลงศพ หรือการจัดงานอภิธรรมศพของ 2,000 บาท รองลงมาคือ ค่าบริการโทรศัพท์ ค่าใช้จ่ายในการชำระภาษีต่างๆ เช่น ภาษีที่ดิน โรงเรือน และค่าใช้จ่ายในการเยี่ยมเยียนผู้ป่วยญาติพี่น้องหรือคนในชุมชน 1,000 บาท ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการกู้ยืมเงิน ซึ่งนำมาใช้ลงทุนประกอบอาชีพ หรือเพื่อนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน 840 บาท รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนสูงสุด คือ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการกู้ยืมเงิน ซึ่งนำมาใช้ลงทุนประกอบอาชีพ หรือเพื่อนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน 337 บาท รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายในการช่วยงานต่างๆ เช่น งานแต่ง งานอุปสมบท งานศพ 236 บาท ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับฌาปนกิจสงเคราะห์ เพื่อการช่วยเหลือคนในชุมชนด้านค่าปลงศพ หรือการจัดงานอภิธรรมศพของผู้สูงอายุ 141 บาท ค่าบริการโทรศัพท์ 99 บาท ค่าใช้จ่ายในการชำระภาษีต่างๆ เช่น ภาษีที่ดิน โรงเรือน 22 บาท และ ค่าใช้จ่ายในการเยี่ยมเยียนผู้ป่วยญาติพี่น้องหรือคนในชุมชน 19 บาท ตามลำดับ

ตาราง 17 รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน
อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม

รายจ่ายด้านสิ่งแวดล้อม	Minimum (บาท)	Maximum (บาท)	\bar{x}	S.D.
1. ค่าใช้จ่ายในเรื่องการจัดเก็บขยะมูลฝอย ในชุมชน	0	20	17	6.40
2. ค่าน้ำมันรถที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	0	3,000	164	339.59
3. ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เช่น โดยสาร รถประจำทาง	0	2,000	40	175.42
4. ค่าใช้จ่ายในการลงทุนประกอบอาชีพ เช่น ทำสวน ทำนา	0	30,000	919	2,600.86
5. ค่าปรับปรุงภูมิทัศน์สิ่งแวดล้อมบริเวณ บ้าน	0	500	2	32.34
6. ค่าใช้จ่ายเมื่อเกิดภัยพิบัติธรรมชาติที่ ส่งผลต่อทรัพย์สิน	0	1,500	14	124.66

จากตาราง 17 พบว่า ผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถาม มีรายจ่ายเฉลี่ยต่ำสุด 0 บาท มีรายจ่ายเฉลี่ยสูงสุด คือ ค่าใช้จ่ายในการลงทุนประกอบอาชีพ เช่น ทำสวน ทำนา 30,000 บาท รองลงมาคือ ค่าน้ำมันรถที่ใช้ในชีวิตประจำวัน 3,000 บาท ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เช่น โดยสารรถประจำทาง 2,000 บาท ค่าใช้จ่ายเมื่อเกิดภัยพิบัติธรรมชาติที่ส่งผลต่อทรัพย์สิน 1,500 บาท ค่าปรับปรุงภูมิทัศน์สิ่งแวดล้อมบริเวณบ้าน 500 บาท ค่าใช้จ่ายในเรื่องการจัดเก็บขยะมูลฝอยในชุมชน 20 บาท รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน สูงสุด คือ ค่าใช้จ่ายในการลงทุนประกอบอาชีพ เช่น ทำสวน ทำนา 919 บาท รองลงมาคือ ค่าน้ำมันรถที่ใช้ในชีวิตประจำวัน 164 บาท ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เช่น โดยสารรถประจำทาง 40 บาท ค่าใช้จ่ายในเรื่องการจัดเก็บขยะมูลฝอยในชุมชน 17 บาท ค่าใช้จ่ายเมื่อเกิดภัยพิบัติธรรมชาติที่ส่งผลต่อทรัพย์สิน 14 บาท และค่าปรับปรุงภูมิทัศน์สิ่งแวดล้อมบริเวณบ้าน 2 บาท ตามลำดับ

ตาราง 18 รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน
อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ทั้ง 4 ด้าน

ประเด็นระดับพฤติกรรมค่าใช้จ่าย	รายจ่ายเฉลี่ย/เดือน (บาท)
1. ด้านร่างกาย	1,715
2. ด้านจิตใจ	857
3. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	1,199
4. ด้านสิ่งแวดล้อม	748
รวม	4,519

จากตาราง 18 พบว่า ผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถาม มีรายจ่ายด้านร่างกายสูงสุดเฉลี่ยต่อเดือน 1,715 บาท รองลงมาคือ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม 1,199 บาท ด้านจิตใจ 857 บาท และด้านสิ่งแวดล้อม 748 บาท รวมรายจ่ายทั้ง 4 ด้าน 4,519 บาท

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ
ในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย

ด้านร่างกาย	\bar{x}	S.D.	ระดับการใช้จ่าย
1. การใช้จ่ายส่วนใหญ่ในแต่ละเดือนเป็นไปเพื่อการซื้ออาหารมาบริโภคในชีวิตประจำวัน	4.13	1.02	มาก
2. การใช้จ่ายส่วนใหญ่ในแต่ละเดือนเป็นไปเพื่อการซื้อเครื่องนุ่งห่ม	1.95	.76	น้อย
3. การใช้จ่ายส่วนใหญ่ในแต่ละเดือนเป็นไปเพื่อการรักษาโรคหรือการดูแลสุขภาพของตนเอง	2.72	1.02	ปานกลาง
4. ค่าใช้จ่ายในการซื้อของใช้จำเป็นส่วนตัว เช่น สบู่ ยาสีฟัน อื่นๆ	2.89	.80	ปานกลาง
5. การใช้จ่ายส่วนใหญ่ในแต่ละเดือนเป็นไปเพื่อการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	1.39	.56	น้อยที่สุด
6. ภาระค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ใช้ในครัวเรือน เช่นค่าประปา	2.43	.72	น้อย
7. ภาระค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ใช้ในครัวเรือน ค่าไฟฟ้า	3.41	1.23	ปานกลาง
รวม	2.70	.52	ปานกลาง

จากตาราง 19 พบว่า ผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถามมีระดับการใช้จ่ายในภาพรวมด้านร่างกาย อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.70 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้สูงอายุมีการใช้จ่ายมากที่สุด คือ ข้อที่ 1. การใช้จ่ายส่วนใหญ่ในแต่ละเดือนเป็นไปเพื่อการซื้ออาหารมาบริโภคในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย 4.13 รองลงมาคือ ข้อที่ 7. ภาระค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ใช้ในครัวเรือน ค่าไฟฟ้า มีค่าเฉลี่ย 3.41 ข้อที่ 4. ค่าใช้จ่ายในการซื้อของใช้จำเป็นส่วนตัว เช่น สบู่ ยาสีฟัน อื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 2.89 ข้อที่ 3. การใช้จ่ายส่วนใหญ่ในแต่ละเดือนเป็นไปเพื่อการรักษาโรคหรือการดูแลสุขภาพของตนเอง มีค่าเฉลี่ย 2.72 ข้อที่ 6. ภาระค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ใช้ในครัวเรือน เช่น ค่าประปา มีค่าเฉลี่ย 2.43 ข้อที่ 2. การใช้จ่ายส่วนใหญ่ในแต่ละเดือนเป็นไปเพื่อการซื้อเครื่องนุ่งห่ม มีค่าเฉลี่ย 1.95 และข้อที่ 5. การใช้จ่ายส่วนใหญ่ในแต่ละเดือนเป็นไปเพื่อการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย มีค่าเฉลี่ย 1.39 ตามลำดับ

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ

ด้านจิตใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับการใช้จ่าย
1. การใช้จ่ายเพื่อการทำบุญ การกุศล หรือกิจกรรมทางศาสนา	3.17	.77	ปานกลาง
2. ค่าใช้จ่ายในการเสริมความงาม ตัดผม ย้อมสีผม	2.23	.63	น้อย
3. ส่งเสียเลี้ยงดูบุตรหลานให้ได้รับการศึกษา	2.00	1.38	น้อย
4. ค่าใช้จ่ายในการอุปการะสัตว์เลี้ยง สุนัข แมวหรือสัตว์เลี้ยงอื่นๆ	1.61	.70	น้อย
5. ค่าใช้จ่ายสำหรับการพักผ่อนและการท่องเที่ยว	1.40	.74	น้อยที่สุด
6. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการซื้อประกันชีวิต	1.84	1.37	น้อย
รวม	2.04	.53	น้อย

จากตาราง 20 พบว่า ผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถามมีระดับการใช้จ่ายในภาพรวมด้านจิตใจ อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.04 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้สูงอายุมีการใช้จ่ายมากที่สุด คือ ข้อที่ 1. การใช้จ่ายเพื่อการทำบุญการกุศล หรือกิจกรรมทางศาสนา มีค่าเฉลี่ย 3.17 รองลงมา คือ ข้อที่ 2. ค่าใช้จ่ายในการเสริมความงาม ตัดผม ย้อมสีผม มีค่าเฉลี่ย 2.23 ข้อที่ 3. ส่งเสียเลี้ยงดูบุตรหลานให้ได้รับการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 2.00 ข้อที่ 6. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการซื้อประกันชีวิต มีค่าเฉลี่ย 1.84 ข้อที่ 4. ค่าใช้จ่ายในการอุปการะสัตว์เลี้ยง สุนัข แมวหรือสัตว์เลี้ยงอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย 1.61 และข้อที่ 5. ค่าใช้จ่ายสำหรับการพักผ่อนและการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย 1.40 ตามลำดับ

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ
ในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม

ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	\bar{X}	S.D.	ระดับการใช้จ่าย
1. ค่าใช้จ่ายในการช่วยงานต่างๆ เช่น งานแต่ง งานอุปสมบท งานศพ	3.04	1.02	ปานกลาง
2. ค่าบริการโทรศัพท์	2.38	.89	น้อย
3. ค่าใช้จ่ายในการเยี่ยมเยียนผู้ป่วยญาติพี่น้องหรือคนในชุมชน	1.90	.75	น้อย
4. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับฌาปนกิจสงเคราะห์ เพื่อการช่วยเหลือคนในชุมชนด้านค่าปลงศพ หรือการจัดงานอภิธรรมศพของผู้สูงอายุ	2.47	1.04	น้อย
5. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการกู้ยืมเงิน ซึ่งนำมาใช้ลงทุนประกอบอาชีพ หรือเพื่อนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน	1.78	1.18	น้อย
6. ค่าใช้จ่ายในการชำระภาษีต่างๆ เช่น ภาษีที่ดิน โรงเรือน	1.43	.77	น้อยที่สุด
รวม	2.17	.50	น้อย

จากตาราง 21 พบว่า ผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถามมีการใช้จ่ายในภาพรวม ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้สูงอายุมีการใช้จ่ายมากที่สุด คือ ข้อที่ 1. ค่าใช้จ่ายในการช่วยงานต่างๆ เช่น งานแต่ง งานอุปสมบท งานศพ มีค่าเฉลี่ย 3.04 รองลงมา คือ ข้อที่ 4. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับฌาปนกิจสงเคราะห์ เพื่อการช่วยเหลือคนในชุมชนด้านค่าปลงศพ หรือการจัดงานอภิธรรมศพของผู้สูงอายุ มีค่าเฉลี่ย 2.47 ข้อที่ 2. ค่าบริการโทรศัพท์ มีค่าเฉลี่ย 2.38 ข้อที่ 3. ค่าใช้จ่ายในการเยี่ยมเยียนผู้ป่วยญาติพี่น้องหรือคนในชุมชน มีค่าเฉลี่ย 1.90 ข้อที่ 5. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการกู้ยืมเงิน ซึ่งนำมาใช้ลงทุนประกอบอาชีพ หรือเพื่อนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย 1.78 และข้อที่ 6. ค่าใช้จ่ายในการชำระภาษีต่างๆ เช่น ภาษีที่ดิน โรงเรือน มีค่าเฉลี่ย 1.43 ตามลำดับ

ตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ
ในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม

ด้านสิ่งแวดล้อม	\bar{X}	S.D.	ระดับการใช้จ่าย
1. ค่าใช้จ่ายในเรื่องการจัดเก็บขยะมูลฝอยในชุมชน	2.15	.53	น้อย
2. ค่าน้ำมันรถที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	2.56	1.22	ปานกลาง
3. ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เช่น โดยสารรถประจำทาง	1.71	.90	น้อย
4. ค่าใช้จ่ายในการลงทุนประกอบอาชีพ เช่น ทำสวน ทำนา	2.07	1.58	น้อย
5. ค่าปรับปรุงภูมิทัศน์สิ่งแวดล้อมบริเวณบ้าน	1.36	.57	น้อยที่สุด
6. ค่าใช้จ่ายเมื่อเกิดภัยพิบัติธรรมชาติที่ส่งผลต่อทรัพย์สิน	1.31	.50	น้อยที่สุด
7. ค่าใช้จ่ายในการกำจัดสิ่งปฏิกูลในครัวเรือน	2.24	.69	น้อย
รวม	1.92	.53	น้อย

จากตาราง 22 พบว่า ผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถามมีการใช้จ่ายในภาพรวม ด้านสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 1.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้สูงอายุมีการใช้จ่ายมากที่สุด คือ ข้อที่ 2. ค่าน้ำมันรถที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย 2.56 ข้อที่ 7. ค่าใช้จ่ายในการกำจัดสิ่งปฏิกูลในครัวเรือน มีค่าเฉลี่ย 2.24 ข้อที่ 1. ค่าใช้จ่ายในเรื่องการจัดเก็บขยะมูลฝอยในชุมชน มีค่าเฉลี่ย 2.15 ข้อที่ 4. ค่าใช้จ่ายในการลงทุนประกอบอาชีพ เช่น ทำสวน ทำนา มีค่าเฉลี่ย 2.07 ข้อที่ 3. ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เช่น โดยสารรถประจำทาง มีค่าเฉลี่ย 1.71 ข้อที่ 5. ค่าปรับปรุงภูมิทัศน์สิ่งแวดล้อมบริเวณบ้าน มีค่าเฉลี่ย 1.36 และข้อที่ 6. ค่าใช้จ่ายเมื่อเกิดภัยพิบัติธรรมชาติที่ส่งผลต่อทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย 1.31 ตามลำดับ

**ส่วนที่ 3 วิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ
ในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร**

ตาราง 23 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (S.D.) ของระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบล
ทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามเพศ

	เพศ						t	Sig
	ชาย			หญิง				
	\bar{X}	S.D.	ระดับ การใช้จ่าย	\bar{X}	S.D.	ระดับ การใช้จ่าย		
1. ด้านร่างกาย	2.79	.56	ปานกลาง	2.65	.49	ปานกลาง	1.941	.208
2. ด้านจิตใจ	2.19	.60	น้อย	1.96	.46	น้อย	.314	.003
3. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	2.30	.53	น้อย	2.10	.47	น้อย	3.055	.688
4. ด้านสิ่งแวดล้อม	2.10	.53	น้อย	1.82	.51	น้อย	3.866	.810
รวม	2.35	.45	น้อย	2.13	.37	น้อย	3.873	.138

จากตาราง 23 เปรียบเทียบระดับการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต
ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามเพศ โดยใช้
วิธีการวิเคราะห์สถิติค่าที (t-test) พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีพฤติกรรมการใช้จ่ายที่
แตกต่างกันในด้านจิตใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต
ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย จำแนกตามอายุ

คุณภาพชีวิต	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านร่างกาย	ระหว่างกลุ่ม	9.861	26	.379	1.459	.077
	ภายในกลุ่ม	55.102	212	.260		
	รวม	64.963	238			

จากตาราง 24 พบว่า อายุที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับ
เบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 25 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ จำแนกตามอายุ

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านจิตใจ	ระหว่างกลุ่ม	10.203	26	.392	1.457	.078
	ภายในกลุ่ม	57.081	212	.269		
	รวม	67.284	238			

จากตาราง 25 พบว่า อายุที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม จำแนกตามอายุ

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	12.591	26	.484	2.097	.002
	ภายในกลุ่ม	48.957	212	.231		
	รวม	61.548	238			

จากตาราง 26 พบว่า อายุที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 27

ตาราง 27 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม จำแนกตามอายุ

		Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
60 – 69 ปี	70 – 79 ปี	.13838	.07234	.057
	80 – 89 ปี	.36224	.11514	.002
	90 ปีขึ้นไป	.91779	.35149	.010

ตาราง 27 (ต่อ)

		Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
70 – 79 ปี	60 – 69 ปี	-.13838	.07234	.057
	80 – 89 ปี	.22386	.12327	.071
	90 ปีขึ้นไป	.77941	.35424	.029
80 – 89 ปี	60 – 69 ปี	-.36224	.11514	.002
	70 – 79 ปี	-.22386	.12327	.071
	90 ปีขึ้นไป	.55556	.36539	.130
90 ปีขึ้นไป	60 – 69 ปี	-.91779	.35149	.010
	70 – 79 ปี	-.77941	.35424	.029
	80 – 89 ปี	-.55556	.36539	.130

จากตาราง 27 พบว่า อายุที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ ช่วงอายุ 60 – 69 ปี แตกต่างกับ 80 – 89 ปี และ 90 ปีขึ้นไป และช่วงอายุ 70 – 79 ปี แตกต่างกับ 90 ปีขึ้นไป โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนช่วงอายุกลุ่มอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 28 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกตามอายุ

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	14.939	26	.575	2.270	.001
	ภายในกลุ่ม	53.653	212	.253		
	รวม	68.592	238			

จากตาราง 28 พบว่า อายุที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 29

ตาราง 29 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกตามอายุ

		Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
60 – 69 ปี	70 – 79 ปี	.32790	.07327	.000
	80 – 89 ปี	.55929	.11663	.000
	90 ปีขึ้นไป	.78378	.35605	.029
70 – 79 ปี	60 – 69 ปี	-.32790	.07327	.000
	80 – 89 ปี	.23139	.12487	.065
	90 ปีขึ้นไป	.45588	.35883	.205
80 – 89 ปี	60 – 69 ปี	-.55929	.11663	.000
	70 – 79 ปี	-.23139	.12487	.065
	90 ปีขึ้นไป	.22449	.37013	.545
90 ปีขึ้นไป	60 – 69 ปี	-.78378	.35605	.029
	70 – 79 ปี	-.45588	.35883	.205
	80 – 89 ปี	-.22449	.37013	.545

จากตาราง 29 พบว่า อายุที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับ เบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ ช่วงอายุ 60 – 69 ปี แตกต่างกับ 70 – 79 ปี 80 – 89 ปี และ 90 ปีขึ้นไป โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนช่วงอายุกลุ่มอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 30 การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบหลายตัวแปรของระดับคุณภาพชีวิต ของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย จำแนกตามอาชีพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

Box's M	F	df1	df2	Sig
26.214	1.182	20	6842.232	.259

จากตาราง 30 ผลการวิเคราะห์สถิติ Box's test ในการทดสอบเบื้องต้นความแปรปรวนร่วม (Multivariate Tests : MANOVA) พบว่า ค่า Sig เท่ากับ 0.259 มากกว่า นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ มีความเท่ากันในเมตริกความแปรปรวนร่วม แสดงว่าในด้านร่างกาย ผู้สูงอายุที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

ตาราง 31 การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบหลายตัวแปรของระดับคุณภาพชีวิต
ของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร
ด้านจิตใจ จำแนกตามอาชีพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

Box's M	F	df1	df2	Sig
21.915	1.980	10	9638.207	.031

จากตาราง 31 ผลการวิเคราะห์สถิติ Box's test ในการทดสอบเบื้องต้นความแปรปรวนร่วม (Multivariate Tests : MANOVA) พบว่า ค่า Sig เท่ากับ 0.031 น้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ มีความไม่เท่ากันในเมตริกความแปรปรวนร่วม แสดงว่าในด้านจิตใจ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน โดยปรากฏผลดังตารางที่ 32

ตาราง 32 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ที่ได้รับเบี้ยยังชีพ
ในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ
จำแนกตามอาชีพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	MS	F	Sig.
Corrected Model	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	5.687	15	.379	1.569	.084
	เกษตรกร	6.202	15	.413	2.129	.010
	รับจ้าง	2.103	15	.140	.862	.607
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	1.276	15	.085	1.594	.077
Intercept	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	11.630	1	11.630	48.129	.000
	เกษตรกร	15.075	1	15.075	77.643	.000
	รับจ้าง	3.279	1	3.279	20.170	.000
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	.406	1	.406	7.602	.006
ด้านจิตใจ	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	5.687	15	.379	1.569	<u>.044</u>
	เกษตรกร	6.202	15	.413	2.129	<u>.010</u>
	รับจ้าง	2.103	15	.140	.862	.607
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	1.276	15	.085	1.594	.077
Error	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	53.886	223	.242		
	เกษตรกร	43.296	223	.194		
	รับจ้าง	36.257	223	.163		
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	11.903	223	.053		

ตาราง 32 (ต่อ)

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	MS	F	Sig.
Total	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	113.000	239			
	เกษตรกร	70.000	239			
	รับจ้าง	48.000	239			
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	14.000	239			
Corrected Total	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	59.573	238			
	เกษตรกร	49.498	238			
	รับจ้าง	38.360	238			
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	13.180	238			

จากตาราง 32 พบว่า อาชีพที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ มีความแตกต่างกัน ดังนี้ คือ อาชีพเกษตรกรและผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพ โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนกลุ่มอาชีพอื่นๆไม่แตกต่างกัน

ตาราง 33 การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบหลายตัวแปรของระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม จำแนกตามอาชีพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

Box's M	F	df1	df2	Sig
38.346	1.700	20	3495.584	.027

จากตาราง 33 ผลการวิเคราะห์สถิติ Box's test ในการทดสอบเบื้องต้นความแปรปรวนร่วม (Multivariate Tests : MANOVA) พบว่า ค่า Sig เท่ากับ 0.027 น้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ มีความไม่เท่ากันในเมตริกความแปรปรวนร่วม แสดงว่าในด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ผู้สูงอายุที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน โดยปรากฏผลดังตารางที่ 34

ตาราง 34 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ที่ได้รับเบี้ยยังชีพ
ในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม
จำแนกตามอาชีพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	MS	F	Sig.
Corrected Model	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	9.997	16	.625	2.798	.000
	เกษตรกร	9.672	16	.605	3.370	.000
	รับจ้าง	2.404	16	.150	.928	.538
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	.820	16	.051	.921	.546
Intercept	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	15.452	1	15.452	69.194	.000
	เกษตรกร	7.686	1	7.686	42.844	.000
	รับจ้าง	2.144	1	2.144	13.238	.000
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	.280	1	.280	5.037	.026
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	9.997	16	.625	2.798	<u>.000</u>
	เกษตรกร	9.672	16	.605	3.370	<u>.000</u>
	รับจ้าง	2.404	16	.150	.928	.538
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	.820	16	.051	.921	.546
Error	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	49.576	222	.223		
	เกษตรกร	39.826	222	.179		
	รับจ้าง	35.956	222	.162		
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	12.360	222	.056		
Total	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	113.000	239			
	เกษตรกร	70.000	239			
	รับจ้าง	48.000	239			
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	14.000	239			
Corrected Total	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	59.573	238			
	เกษตรกร	49.498	238			
	รับจ้าง	38.360	238			
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	13.180	238			

จากตาราง 34 พบว่า อาชีพที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับ เบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ อาชีพเกษตรกรและผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพ โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนกลุ่มอาชีพอื่นๆไม่แตกต่างกัน

ตาราง 35 การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบหลายตัวแปรของระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกตามอาชีพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

Box's M	F	df1	df2	Sig
13.235	1.064	10	2183.468	.387

จากตาราง 35 ผลการวิเคราะห์สถิติ Box's test ในการทดสอบเบื้องต้นความแปรปรวนร่วม (Multivariate Tests : MANOVA) พบว่า ค่า Sig เท่ากับ 0.387 มากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ มีความเท่ากันในเมตริกความแปรปรวนร่วม แสดงว่าในด้านสิ่งแวดล้อม ผู้สูงอายุที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

ตาราง 36 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย จำแนกตามสถานภาพสมรส

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านร่างกาย	ระหว่างกลุ่ม	2.578	2	1.289	4.876	.008
	ภายในกลุ่ม	62.385	236	.264		
	รวม	64.963	238			

จากตาราง 36 พบว่า สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 37

ตาราง 37 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย จำแนกตามสถานภาพสมรส

		Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
โสด	สมรส	.02028	.10531	.982
	หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	.22873	.10795	.108

ตาราง 37 (ต่อ)

		Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
สมรส	โสด	-.02028	.10531	.982
	หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	.20845	.07156	.015
หม้าย/หย่าร้าง/ /แยกกันอยู่	โสด	-.22873	.10795	.108
	สมรส	-.20845	.07156	.015

จากตาราง 37 พบว่า สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ สถานภาพที่สมรส แตกต่างกับ สถานภาพหม้ายหรือหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนสถานภาพอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 38 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ จำแนกตามสถานภาพสมรส

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านจิตใจ	ระหว่างกลุ่ม	.420	2	.210	.741	.478
	ภายในกลุ่ม	66.864	236	.283		
	รวม	67.284	238			

จากตาราง 38 พบว่า สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 39 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม จำแนกตามสถานภาพสมรส

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	.644	2	.322	1.247	.289
	ภายในกลุ่ม	60.904	236	.258		
	รวม	61.548	238			

จากตาราง 39 พบว่า สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 40 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกตามสถานภาพสมรส

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	6.922	2	3.461	13.244	.000
	ภายในกลุ่ม	61.670	236	.261		
	รวม	68.592	238			

จากตาราง 40 พบว่า สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 41

ตาราง 41 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกตามสถานภาพสมรส

		Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
โสด	สมรส	.02028	.10531	.982
	หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	.22873	.10795	.108
สมรส	โสด	-.02028	.10531	.982
	หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	.20845	.07156	.015
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	โสด	-.22873	.10795	.108
	สมรส	-.20845	.07156	.015

จากตาราง 41 พบว่า สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อมมีความแตกต่างกันดังนี้ คือ สถานภาพที่สมรส แตกต่างกับ สถานภาพหม้ายหรือหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนสถานภาพอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 42 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต
ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย
จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านร่างกาย	ระหว่างกลุ่ม	2.985	4	.746	2.817	.026
	ภายในกลุ่ม	61.978	234	.265		
	รวม	64.963	238			

จากตาราง 42 พบว่า ลักษณะการอยู่อาศัยที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 43

ตาราง 43 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต
ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย
จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย

		Mean Difference(I-J)	Std. Error	Sig
อยู่กับคู่สมรส	อยู่กับบุตรหลาน	.26105	.10259	.012
	อยู่กับทั้งคู่สมรสและบุตรหลาน	.08597	.11029	.436
	อยู่คนเดียว	.33177	.13646	.016
	อยู่กับญาติพี่น้อง	.26840	.17918	.135
อยู่กับบุตรหลาน	อยู่กับคู่สมรส	-.26105	.10259	.012
	อยู่กับทั้งคู่สมรสและบุตรหลาน	-.17508	.08147	.033
	อยู่คนเดียว	.07073	.11443	.537
	อยู่กับญาติพี่น้อง	.00735	.16302	.964
อยู่กับทั้งคู่สมรสและบุตรหลาน	อยู่กับคู่สมรส	-.08597	.11029	.436
	อยู่กับบุตรหลาน	.17508	.08147	.033
	อยู่คนเดียว	.24580	.12138	.044
	อยู่กับญาติพี่น้อง	.18243	.16798	.279
อยู่คนเดียว	อยู่กับคู่สมรส	-.33177	.13646	.016
	อยู่กับบุตรหลาน	-.07073	.11443	.537
	อยู่กับทั้งคู่สมรสและบุตรหลาน	-.24580	.12138	.044
	อยู่กับญาติพี่น้อง	-.06338	.18621	.734

ตาราง 43 (ต่อ)

		Mean Difference(I-J)	Std. Error	Sig
อยู่กับญาติพี่น้อง	อยู่กับคู่สมรส	-.26840	.17918	.135
	อยู่กับบุตรหลาน	-.00735	.16302	.964
	อยู่กับทั้งคู่สมรสและบุตรหลาน	-.18243	.16798	.279
	อยู่คนเดียว	.06338	.18621	.734

จากตาราง 43 พบว่า ลักษณะการอยู่อาศัยที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกายมีความแตกต่างกันดังนี้ คือ อยู่กับคู่สมรส แตกต่างกับ อยู่กับบุตรหลาน และอยู่คนเดียว, อยู่กับบุตรหลาน แตกต่างกับ อยู่กับทั้งคู่สมรสและบุตรหลาน, และอยู่กับทั้งคู่สมรสและบุตรหลาน แตกต่างกับ อยู่คนเดียว โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนลักษณะการอยู่อาศัยอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 44 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ
จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านจิตใจ	ระหว่างกลุ่ม	2.462	4	.615	2.222	.067
	ภายในกลุ่ม	64.822	234	.277		
	รวม	67.284	238			

จากตาราง 44 พบว่า ลักษณะการอยู่อาศัยที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 45

ตาราง 45 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต
ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ
จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย

		Mean Difference(I-J)	Std. Error	Sig
อยู่กับคู่สมรส	อยู่กับบุตรหลาน	.02659	.10492	.800
	อยู่กับทั้งคู่สมรสและบุตรหลาน	-.14465	.11280	.201
	อยู่คนเดียว	.16545	.13955	.237
	อยู่กับญาติพี่น้อง	.18182	.18324	.322
อยู่กับบุตรหลาน	อยู่กับคู่สมรส	-.02659	.10492	.800
	อยู่กับทั้งคู่สมรสและบุตรหลาน	-.17124	.08332	.041
	อยู่คนเดียว	.13887	.11702	.237
	อยู่กับญาติพี่น้อง	.15523	.16672	.353
อยู่กับทั้งคู่สมรส และบุตรหลาน	อยู่กับคู่สมรส	.14465	.11280	.201
	อยู่กับบุตรหลาน	.17124	.08332	.041
	อยู่คนเดียว	.31010	.12413	.013
	อยู่กับญาติพี่น้อง	.32647	.17179	.059
อยู่คนเดียว	อยู่กับคู่สมรส	-.16545	.13955	.237
	อยู่กับบุตรหลาน	-.13887	.11702	.237
	อยู่กับทั้งคู่สมรสและบุตรหลาน	-.31010	.12413	.013
	อยู่กับญาติพี่น้อง	.01636	.19043	.932
อยู่กับญาติพี่น้อง	อยู่กับคู่สมรส	-.18182	.18324	.322
	อยู่กับบุตรหลาน	-.15523	.16672	.353
	อยู่กับทั้งคู่สมรสและบุตรหลาน	-.32647	.17179	.059
	อยู่คนเดียว	-.01636	.19043	.932

จากตาราง 45 พบว่า ลักษณะการอยู่อาศัยที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ อยู่กับบุตรหลาน แตกต่างกับ อยู่กับทั้งคู่สมรสและบุตรหลาน, และ อยู่กับทั้งคู่สมรสและบุตรหลาน แตกต่างกับ อยู่คนเดียว โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนลักษณะการอยู่อาศัยอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 46 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	1.199	4	.300	1.162	.328
	ภายในกลุ่ม	60.349	234	.258		
	รวม	61.548	238			

จากตาราง 46 พบว่า ลักษณะการอยู่อาศัยที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 47 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	6.402	4	1.600	6.022	.000
	ภายในกลุ่ม	62.190	234	.266		
	รวม	68.592	238			

จากตาราง 47 พบว่า ลักษณะการอยู่อาศัยที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 48

ตาราง 48 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย

		Mean Difference(I-J)	Std. Error	Sig
อยู่กับคู่สมรส	อยู่กับบุตรหลาน	.34289	.10277	.001
	อยู่กับทั้งคู่สมรสและบุตรหลาน	.06000	.11048	.588
	อยู่คนเดียว	.46580	.13669	.001
	อยู่กับญาติพี่น้อง	.30736	.17948	.088

ตาราง 48 (ต่อ)

		Mean Difference(I-J)	Std. Error	Sig
อยู่กับบุตรหลาน	อยู่กับคู่สมรส	-.34289	.10277	.001
	อยู่กับทั้งคู่สมรสและบุตรหลาน	-.28289	.08161	.001
	อยู่คนเดียว	.12291	.11462	.285
	อยู่กับญาติพี่น้อง	-.03553	.16330	.828
อยู่กับทั้งคู่สมรสและบุตรหลาน	อยู่กับคู่สมรส	-.06000	.11048	.588
	อยู่กับบุตรหลาน	.28289	.08161	.001
	อยู่คนเดียว	.40580	.12159	.001
	อยู่กับญาติพี่น้อง	.24736	.16827	.143
อยู่คนเดียว	อยู่กับคู่สมรส	-.46580	.13669	.001
	อยู่กับบุตรหลาน	-.12291	.11462	.285
	อยู่กับทั้งคู่สมรสและบุตรหลาน	-.40580	.12159	.001
	อยู่กับญาติพี่น้อง	-.15844	.18652	.397
อยู่กับญาติพี่น้อง	อยู่กับคู่สมรส	-.30736	.17948	.088
	อยู่กับบุตรหลาน	.03553	.16330	.828
	อยู่กับทั้งคู่สมรสและบุตรหลาน	-.24736	.16827	.143
	อยู่คนเดียว	.15844	.18652	.397

จากตาราง 48 พบว่า ลักษณะการอยู่อาศัยที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ อยู่กับคู่สมรส แตกต่างกับ อยู่กับบุตรหลาน และอยู่คนเดียว, อยู่กับบุตรหลาน แตกต่างกับ อยู่กับทั้งคู่สมรสและบุตรหลาน, และอยู่กับทั้งคู่สมรสและบุตรหลาน แตกต่างกับ อยู่คนเดียว โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนลักษณะการอยู่อาศัยอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 49 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย จำแนกตามภาระการเลี้ยงดู

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านร่างกาย	ระหว่างกลุ่ม	2.290	3	.763	2.862	.038
	ภายในกลุ่ม	62.673	235	.267		
	รวม	64.963	238			

จากตาราง 49 พบว่า ภาระการเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 50

ตาราง 50 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย จำแนกตามภาระการเลี้ยงดู

		Mean Difference(I-J)	Std. Error	Sig
1 คน	2 คน	-.13685	.16399	.405
	3 คน	.21802	.19359	.261
	ไม่มี	.19282	.09648	.047
2 คน	1 คน	.13685	.16399	.405
	3 คน	.35488	.22064	.109
	ไม่มี	.32967	.14323	.022
3 คน	1 คน	-.21802	.19359	.261
	2 คน	-.35488	.22064	.109
	ไม่มี	-.02520	.17635	.886
ไม่มี	1 คน	-.19282	.09648	.047
	2 คน	-.32967	.14323	.022
	3 คน	.02520	.17635	.886

จากตาราง 50 พบว่า ภาวะการเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกายมีความแตกต่างกันดังนี้ คือ ไม่มีภาวะการเลี้ยงดู แตกต่างกับ ภาวะการเลี้ยงดู 1 คน และ 2 คน โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนจำนวนภาวะการเลี้ยงดูอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 51 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ
จำแนกตามภาวะการเลี้ยงดู

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านจิตใจ	ระหว่างกลุ่ม	10.343	3	3.448	14.229	.000
	ภายในกลุ่ม	56.941	235	.242		
	รวม	67.284	238			

จากตาราง 51 พบว่า ภาวะการเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 52

ตาราง 52 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ
จำแนกตามภาวะการเลี้ยงดู

		Mean Difference(I-J)	Std. Error	Sig
1 คน	2 คน	-.12185	.15631	.895
	3 คน	.12418	.18452	.929
	ไม่มี	.46973	.09197	.000
2 คน	1 คน	.12185	.15631	.895
	3 คน	.24603	.21031	.713
	ไม่มี	.59158	.13652	.000
3 คน	1 คน	-.12418	.18452	.929
	2 คน	-.24603	.21031	.713
	ไม่มี	.34554	.16809	.241

ตาราง 52 (ต่อ)

		Mean Difference(I-J)	Std. Error	Sig
ไม่มี	1 คน	-.46973	.09197	.000
	2 คน	-.59158	.13652	.000
	3 คน	-.34554	.16809	.241

จากตาราง 52 พบว่า ภาวะการเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจมีความแตกต่างกันดังนี้ คือ ไม่มีภาวะการเลี้ยงดู แตกต่างกับ ภาวะการเลี้ยงดู 1 คน และ 2 คน โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนจำนวนภาวะการเลี้ยงดูอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 53 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม จำแนกตามภาวะการเลี้ยงดู

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	3.004	3	1.001	4.020	.008
	ภายในกลุ่ม	58.544	235	.249		
	รวม	61.548	238			

จากตาราง 53 พบว่า ภาวะการเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 54

ตาราง 54 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม จำแนกตามภาวะการเลี้ยงดู

		Mean Difference(I-J)	Std. Error	Sig
1 คน	2 คน	-.18838	.15850	.703
	3 คน	.30501	.18710	.449
	ไม่มี	.19807	.09325	.214

ตาราง 54 (ต่อ)

		Mean Difference(I-J)	Std. Error	Sig
2 คน	1 คน	.18838	.15850	.703
	3 คน	.49339	.21325	.151
	ไม่มี	.38645	.13843	.035
3 คน	1 คน	-.30501	.18710	.449
	2 คน	-.49339	.21325	.151
	ไม่มี	-.10694	.17044	.941
ไม่มี	1 คน	-.19807	.09325	.214
	2 คน	-.38645	.13843	.035
	3 คน	.10694	.17044	.941

จากตาราง 54 พบว่า ภาวะการเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ ไม่มีภาวะการเลี้ยงดู แตกต่างกับภาวะการเลี้ยงดู 2 คน โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนจำนวนภาวะการเลี้ยงดูอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 55 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม
จำแนกตามภาวะการเลี้ยงดู

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	4.163	3	1.388	5.061	.002
	ภายในกลุ่ม	64.429	235	.274		
	รวม	68.592	238			

จากตาราง 55 พบว่า ภาวะการเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 56

ตาราง 56 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกตามภาระการเลี้ยงดู

		Mean Difference(I-J)	Std. Error	Sig
1 คน	2 คน	-.12065	.16627	.913
	3 คน	.45191	.19628	.154
	ไม่มี	.26789	.09783	.007
2 คน	1 คน	.12065	.16627	.913
	3 คน	.57256	.22371	.091
	ไม่มี	.38854	.14522	.008
3 คน	1 คน	-.45191	.19628	.154
	2 คน	-.57256	.22371	.091
	ไม่มี	-.18402	.17880	.787
ไม่มี	1 คน	-.26789	.09783	.007
	2 คน	-.38854	.14522	.008
	3 คน	.18402	.17880	.787

จากตาราง 56 พบว่า ภาระการเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ ไม่มีภาระการเลี้ยงดู แตกต่างกับ ภาระการเลี้ยงดู 1 คน และ 2 คน โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนจำนวนภาระการเลี้ยงดูอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 57 การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบหลายตัวแปรของระดับคุณภาพชีวิต ของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

Box's M	F	df1	df2	Sig
26.833	1.572	42	3767.786	.004

จากตาราง 57 ผลการวิเคราะห์สถิติ Box's test ในการทดสอบเบื้องต้นความแปรปรวนร่วม (Multivariate Tests : MANOVA) พบว่า ค่า Sig เท่ากับ 0.004 น้อยกว่า นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ มีความไม่เท่ากันในเมตริกความแปรปรวนร่วม แสดงว่าใน ด้านร่างกาย ผู้สูงอายุที่มีแหล่งที่มาของรายได้แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน โดยปรากฏผลดังตารางที่ 58

ตาราง 58 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ
ในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย
จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	MS	F	Sig.
Corrected Model	สวัสดิการจากรัฐ	9.672	18	.589	3.370	.000
	การอุปการะจากบุตรหลาน/ญาติ	4.277	18	.238	.962	.505
	การประกอบอาชีพ	9.342	18	.519	2.271	.003
Intercept	สวัสดิการจากรัฐ	86.622	1	86.622	89.194	.000
	การอุปการะจากบุตรหลาน/ญาติ	13.781	1	13.781	55.802	.000
	การประกอบอาชีพ	19.741	1	19.741	86.375	.000
ด้าน ร่างกาย	สวัสดิการจากรัฐ	9.672	18	.589	3.370	<u>.000</u>
	การอุปการะจากบุตรหลาน/ญาติ	4.277	18	.238	.962	.505
	การประกอบอาชีพ	9.342	18	.519	2.271	<u>.003</u>
Error	สวัสดิการจากรัฐ	.000	220	.000		
	การอุปการะจากบุตรหลาน/ญาติ	54.334	220	.247		
	การประกอบอาชีพ	50.281	220	.229		
Total	สวัสดิการจากรัฐ	239.000	239			
	การอุปการะจากบุตรหลาน/ญาติ	103.000	239			
	การประกอบอาชีพ	125.000	239			
Corrected Total	สวัสดิการจากรัฐ	.000	238			
	การอุปการะจากบุตรหลาน/ญาติ	58.611	238			
	การประกอบอาชีพ	59.623	238			

จากตาราง 58 พบว่า แหล่งที่มาของรายได้ที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ สวัสดิการจากรัฐและการประกอบอาชีพ โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนแหล่งที่มาของรายได้อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 59 การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบหลายตัวแปรของระดับคุณภาพชีวิต
ของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร
ด้านจิตใจ จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

Box's M	F	df1	df2	Sig
13.777	.424	30	4737.317	.998

จากตาราง 59 ผลการวิเคราะห์สถิติ Box's test ในการทดสอบเบื้องต้นความ
แปรปรวนร่วม (Multivariate Tests : MANOVA) พบว่า ค่า Sig เท่ากับ 0.998 มากกว่า
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ มีความเท่ากันในเมตริกความแปรปรวนร่วม แสดงว่าในด้าน
จิตใจ ผู้สูงอายุที่มีแหล่งที่มาของรายได้แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

ตาราง 60 การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบหลายตัวแปรของระดับคุณภาพชีวิต
ของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

Box's M	F	df1	df2	Sig
25.724	.809	30	23199.563	.759

จากตาราง 60 ผลการวิเคราะห์สถิติ Box's test ในการทดสอบเบื้องต้นความ
แปรปรวนร่วม (Multivariate Tests : MANOVA) พบว่า ค่า Sig เท่ากับ 0.759 มากกว่า
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ มีความเท่ากันในเมตริกความแปรปรวนร่วม แสดงว่าในด้าน
ความสัมพันธ์ทางสังคม ผู้สูงอายุที่มีแหล่งที่มาของรายได้แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตไม่
แตกต่างกัน

ตาราง 61 การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบหลายตัวแปรของระดับคุณภาพชีวิต
ของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร
ด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

Box's M	F	df1	df2	Sig
21.088	.740	27	24545.753	.831

จากตาราง 61 ผลการวิเคราะห์สถิติ Box's test ในการทดสอบเบื้องต้นความ
แปรปรวนร่วม (Multivariate Tests : MANOVA) พบว่า ค่า Sig เท่ากับ 0.831 มากกว่า
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ มีความเท่ากันในเมตริกความแปรปรวนร่วม แสดงว่าในด้าน
สิ่งแวดล้อม ผู้สูงอายุที่มีแหล่งที่มาของรายได้แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

ตาราง 62 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย จำแนกตามเบี้ยยังชีพ

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านร่างกาย	ระหว่างกลุ่ม	4.679	3	1.560	6.079	.001
	ภายในกลุ่ม	60.284	235	.257		
	รวม	64.963	238			

จากตาราง 62 พบว่า เบี้ยยังชีพที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 63

ตาราง 63 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย จำแนกตามเบี้ยยังชีพ

	เบี้ยยังชีพ	Mean Difference(I-J)	Std. Error	Sig
600 บาท	700 บาท	.09931	.07450	.621
	800 บาท	.45295	.11806	.003
	1000 บาท	.70805	.36054	.280
700 บาท	600 บาท	-.09931	.07450	.621
	800 บาท	.35364	.12667	.053
	1000 บาท	.60874	.36345	.424
800 บาท	600 บาท	-.45295	.11806	.003
	700 บาท	-.35364	.12667	.053
	1000 บาท	.25510	.37481	.927
1000 บาท	600 บาท	-.70805	.36054	.280
	700 บาท	-.60874	.36345	.424
	800 บาท	-.25510	.37481	.927

จากตาราง 63 พบว่า เบี้ยยังชีพที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ เบี้ยยังชีพ 600 บาท แตกต่างกับ เบี้ยยังชีพ 800 บาท โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนจำนวนเบี้ยยังชีพอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 64 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต
ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ
จำแนกตามเบี้ยยังชีพ

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านจิตใจ	ระหว่างกลุ่ม	4.787	3	1.596	6.000	.001
	ภายในกลุ่ม	62.497	235	.266		
	รวม	67.284	238			

จากตาราง 64 พบว่า เบี้ยยังชีพที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 65

ตาราง 65 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต
ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ
จำแนกตามเบี้ยยังชีพ

	เบี้ยยังชีพ	Mean Difference(I-J)	Std. Error	Sig
600 บาท	700 บาท	.22588	.07586	.033
	800 บาท	.37893	.12020	.021
	1000 บาท	.64877	.36709	.375
700 บาท	600 บาท	-.22588	.07586	.033
	800 บาท	.15304	.12897	.704
	1000 บาท	.42289	.37006	.728
800 บาท	600 บาท	-.37893	.12020	.021
	700 บาท	-.15304	.12897	.704
	1000 บาท	.26984	.38162	.919
1000 บาท	600 บาท	-.64877	.36709	.375
	700 บาท	-.42289	.37006	.728
	800 บาท	-.26984	.38162	.919

จากตาราง 65 พบว่า เบี้ยยังชีพที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ เบี้ยยังชีพ 600 บาท แตกต่างกับ เบี้ยยังชีพ 700 บาท และ 800 บาท โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนจำนวนเบี้ยยังชีพอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 66 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม จำแนกตามเบี้ยยังชีพ

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	4.197	3	1.399	5.732	.001
	ภายในกลุ่ม	57.352	235	.244		
	รวม	61.548	238			

จากตาราง 66 พบว่า เบี้ยยังชีพที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 67

ตาราง 67 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม จำแนกตามเบี้ยยังชีพ

	เบี้ยยังชีพ	Mean Difference(I-J)	Std. Error	Sig
600 บาท	700 บาท	.12531	.07267	.398
	800 บาท	.36625	.11515	.019
	1000 บาท	.91387	.35166	.083
700 บาท	600 บาท	-.12531	.07267	.398
	800 บาท	.24094	.12355	.286
	1000 บาท	.78856	.35450	.179
800 บาท	600 บาท	-.36625	.11515	.019
	700 บาท	-.24094	.12355	.286
	1000 บาท	.54762	.36558	.525

ตาราง 67 (ต่อ)

	เบี้ยยังชีพ	Mean Difference(I-J)	Std. Error	Sig
1000 บาท	600 บาท	-.91387	.35166	.083
	700 บาท	-.78856	.35450	.179
	800 บาท	-.54762	.36558	.525

จากตาราง 67 พบว่า เบี้ยยังชีพที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ เบี้ยยังชีพ 600 บาท แตกต่างกับ เบี้ยยังชีพ 800 บาท โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนจำนวนเบี้ยยังชีพอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 68 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกตามเบี้ยยังชีพ

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	9.445	3	3.148	12.508	.000
	ภายในกลุ่ม	59.147	235	.252		
	รวม	68.592	238			

จากตาราง 68 พบว่า เบี้ยยังชีพที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 69

ตาราง 69 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกตามเบี้ยยังชีพ

	เบี้ยยังชีพ	Mean Difference(I-J)	Std. Error	Sig
600 บาท	700 บาท	.30326	.07380	.001
	800 บาท	.57252	.11694	.000
	1000 บาท	.77661	.35712	.196

ตาราง 69 (ต่อ)

	เบี้ยยังชีพ	Mean Difference(I-J)	Std. Error	Sig
700 บาท	600 บาท	-.30326	.07380	.001
	800 บาท	.26927	.12547	.206
	1000 บาท	.47335	.36000	.631
800 บาท	600 บาท	-.57252	.11694	.000
	700 บาท	-.26927	.12547	.206
	1000 บาท	.20408	.37125	.960
1000 บาท	600 บาท	-.77661	.35712	.196
	700 บาท	-.47335	.36000	.631
	800 บาท	-.20408	.37125	.960

จากตาราง 69 พบว่า เบี้ยยังชีพที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ เบี้ยยังชีพ 600 บาท แตกต่างกับ เบี้ยยังชีพ 700 บาท และ 800 บาท โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนจำนวนเบี้ยยังชีพอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 70 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย
จำแนกตามรายได้ทั้งสิ้น

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านร่างกาย	ระหว่างกลุ่ม	8.456	2	4.228	17.659	.000
	ภายในกลุ่ม	56.506	236	.239		
	รวม	64.963	238			

จากตาราง 70 พบว่า รายได้ทั้งสิ้นที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 71

ตาราง 71 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย จำแนกตามรายได้ทั้งสิ้น

		Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
ไม่เกิน 5,000 บาท	5,000-10,000 บาท	-.44855	.09138	.000
	10,001 บาท ขึ้นไป	-.43709	.11042	.001
5,000-10,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท	.44855	.09138	.000
	10,001 บาท ขึ้นไป	.01146	.13389	.996
10,001 บาท ขึ้นไป	ไม่เกิน 5,000 บาท	.43709	.11042	.001
	10,001 บาท ขึ้นไป	-.01146	.13389	.996

จากตาราง 71 พบว่า รายได้ทั้งสิ้นที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ รายได้ทั้งสิ้นไม่เกิน 5,000 บาท แตกต่างกับ 5,000-10,000 บาท และ 10,001 บาท ขึ้นไป โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนรายได้ทั้งสิ้น 5,000-10,000 บาท ไม่แตกต่างกับ 10,001 บาท ขึ้นไป

ตาราง 72 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ จำแนกตามรายได้ทั้งสิ้น

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านจิตใจ	ระหว่างกลุ่ม	13.331	2	6.666	29.157	.000
	ภายในกลุ่ม	53.952	236	.229		
	รวม	67.284	238			

จากตาราง 72 พบว่า รายได้ทั้งสิ้นที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 73

ตาราง 73 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ จำแนกตามรายได้ทั้งสิ้น

		Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
ไม่เกิน 5,000 บาท	5,000-10,000 บาท	-.35227	.08929	.001
	10,001 บาท ขึ้นไป	-.75468	.10789	.000
5,000-10,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท	.35227	.08929	.001
	10,001 บาท ขึ้นไป	-.40241	.13083	.010
10,001 บาท ขึ้นไป	ไม่เกิน 5,000 บาท	.75468	.10789	.000
	10,001 บาท ขึ้นไป	.40241	.13083	.010

จากตาราง 73 พบว่า รายได้ทั้งสิ้นที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ มีความแตกต่างกันทุกกลุ่มรายได้ โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 74 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม จำแนกตามรายได้ทั้งสิ้น

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	9.779	2	4.889	22.290	.000
	ภายในกลุ่ม	51.769	236	.219		
	รวม	61.548	238			

จากตาราง 74 พบว่า รายได้ทั้งสิ้นที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 75

ตาราง 75 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม จำแนกตามรายได้ทั้งสิ้น

		Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
ไม่เกิน 5,000 บาท	5,000-10,000 บาท	-.36671	.08747	.000
	10,001 บาท ขึ้นไป	-.60200	.10569	.000
5,000-10,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท	.36671	.08747	.000
	10,001 บาท ขึ้นไป	-.23529	.12815	.188
10,001 บาท ขึ้นไป	ไม่เกิน 5,000 บาท	.60200	.10569	.000
	10,001 บาท ขึ้นไป	.23529	.12815	.188

จากตาราง 75 พบว่า รายได้ทั้งสิ้นที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ รายได้ทั้งสิ้นไม่เกิน 5,000 บาท แตกต่างกับ 5,000-10,000 บาท และ 10,001 บาท ขึ้นไป โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนรายได้ทั้งสิ้น 5,000-10,000 บาท ไม่แตกต่างกับ 10,001 บาท ขึ้นไป

ตาราง 76 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกตามรายได้ทั้งสิ้น

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	19.376	2	9.688	46.455	.000
	ภายในกลุ่ม	49.216	236	.209		
	รวม	68.592	238			

จากตาราง 76 พบว่า รายได้ทั้งสิ้นที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 77

ตาราง 77 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกตามรายได้ทั้งสิ้น

		Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
ไม่เกิน 5,000 บาท	5,000-10,000 บาท	-.53017	.08528	.000
	10,001 บาท ขึ้นไป	-.83575	.10305	.000
5,000-10,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท	.53017	.08528	.000
	10,001 บาท ขึ้นไป	-.30558	.12495	.052
10,001 บาท ขึ้นไป	ไม่เกิน 5,000 บาท	.83575	.10305	.000
	10,001 บาท ขึ้นไป	.30558	.12495	.052

จากตาราง 77 พบว่า รายได้ทั้งสิ้นที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ รายได้ทั้งสิ้นไม่เกิน 5,000 บาท แตกต่างกับ 5,000-10,000 บาท และ 10,001 บาท ขึ้นไป โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนรายได้ทั้งสิ้น 5,000-10,000 บาท ไม่แตกต่างกับ 10,001 บาท ขึ้นไป

ตาราง 78 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย จำแนกตามรายจ่ายทั้งสิ้น

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านร่างกาย	ระหว่างกลุ่ม	10.888	2	5.444	23.760	.000
	ภายในกลุ่ม	54.075	236	.229		
	รวม	64.963	238			

จากตาราง 78 พบว่า รายจ่ายทั้งสิ้นที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 79

ตาราง 79 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย จำแนกตามรายจ่ายทั้งสิ้น

		Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
ไม่เกิน 5,000 บาท	5,000-10,000 บาท	-.43966	.07839	.000
	10,001 บาท ขึ้นไป	-.51108	.10449	.000
5,000-10,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท	.43966	.07839	.000
	10,001 บาท ขึ้นไป	-.07143	.11967	.837
10,001 บาท ขึ้นไป	ไม่เกิน 5,000 บาท	.51108	.10449	.000
	10,001 บาท ขึ้นไป	.07143	.11967	.837

จากตาราง 79 พบว่า รายจ่ายทั้งสิ้นที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านร่างกาย มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ รายจ่ายทั้งสิ้นไม่เกิน 5,000 บาท แตกต่างกับ 5,000-10,000 บาท และ 10,001 บาท ขึ้นไป โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนรายจ่ายทั้งสิ้น 5,000-10,000 บาท ไม่แตกต่างกับ 10,001 บาท ขึ้นไป

ตาราง 80 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ จำแนกตามรายจ่ายทั้งสิ้น

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านจิตใจ	ระหว่างกลุ่ม	14.986	2	7.493	33.813	.000
	ภายในกลุ่ม	52.298	236	.222		
	รวม	67.284	238			

จากตาราง 80 พบว่า รายจ่ายทั้งสิ้นที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 81

ตาราง 81 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ จำแนกตามรายจ่ายทั้งสิ้น

		Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
ไม่เกิน 5,000 บาท	5,000-10,000 บาท	-.43022	.07709	.000
	10,001 บาท ขึ้นไป	-.70800	.10276	.000
5,000-10,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท	.43022	.07709	.000
	10,001 บาท ขึ้นไป	-.27778	.11769	.064
10,001 บาท ขึ้นไป	ไม่เกิน 5,000 บาท	.70800	.10276	.000
	10,001 บาท ขึ้นไป	.27778	.11769	.064

จากตาราง 81 พบว่า รายจ่ายทั้งสิ้นที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านจิตใจ มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ รายจ่ายทั้งสิ้นไม่เกิน 5,000 บาท แตกต่างกับ 5,000-10,000 บาท และ 10,001 บาท ขึ้นไป โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนรายจ่ายทั้งสิ้น 5,000-10,000 บาท ไม่แตกต่างกับ 10,001 บาท ขึ้นไป

ตาราง 82 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม จำแนกตามรายจ่ายทั้งสิ้น

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	9.410	2	4.705	21.298	.000
	ภายในกลุ่ม	52.138	236	.221		
	รวม	61.548	238			

จากตาราง 82 พบว่า รายจ่ายทั้งสิ้นที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 83

ตาราง 83 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม จำแนกตามรายจ่ายทั้งสิ้น

		Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
ไม่เกิน 5,000 บาท	5,000-10,000 บาท	-.35687	.07698	.000
	10,001 บาท ขึ้นไป	-.54437	.10261	.000
5,000-10,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท	.35687	.07698	.000
	10,001 บาท ขึ้นไป	-.18750	.11751	.282
10,001 บาท ขึ้นไป	ไม่เกิน 5,000 บาท	.54437	.10261	.000
	10,001 บาท ขึ้นไป	.18750	.11751	.282

จากตาราง 83 พบว่า รายจ่ายทั้งสิ้นที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ รายจ่ายทั้งสิ้นไม่เกิน 5,000 บาท แตกต่างกับ 5,000-10,000 บาท และ 10,001 บาท ขึ้นไป โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนรายจ่ายทั้งสิ้น 5,000-10,000 บาท ไม่แตกต่างกับ 10,001 บาท ขึ้นไป

ตาราง 84 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขต ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกตามรายจ่ายทั้งสิ้น

คุณภาพชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	21.960	2	10.980	55.569	.000
	ภายในกลุ่ม	46.632	236	.198		
	รวม	68.592	238			

จากตาราง 84 พบว่า รายจ่ายทั้งสิ้นที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปรากฏผลดังตารางที่ 85

ตาราง 85 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกตามรายจ่ายจำนวนทั้งสิ้น

		Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig
ไม่เกิน 5,000 บาท	5,000-10,000 บาท	-.58200	.07280	.000
	10,001 บาท ขึ้นไป	-.78735	.09704	.000
5,000-10,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท	.58200	.07280	.000
	10,001 บาท ขึ้นไป	-.20536	.11113	.184
10,001 บาท ขึ้นไป	ไม่เกิน 5,000 บาท	.78735	.09704	.000
	10,001 บาท ขึ้นไป	.20536	.11113	.184

จากตาราง 85 พบว่า รายจ่ายทั้งสิ้นที่แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ด้านสิ่งแวดล้อม มีความแตกต่างกันดังนี้ คือ รายจ่ายทั้งสิ้นไม่เกิน 5,000 บาท แตกต่างกับ 5,000-10,000 บาท และ 10,001 บาท ขึ้นไป โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนรายจ่ายทั้งสิ้น 5,000-10,000 บาท ไม่แตกต่างกับ 10,001 บาท ขึ้นไป

ส่วนที่ 4 แนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร

จากการศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร พบว่าผู้สูงอายุได้ให้แนวทางการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิต ไว้ดังนี้

1. เบี้ยยังชีพที่ผู้สูงอายุได้รับเป็นรายรับสำคัญที่ช่วยให้ผู้สูงอายุดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ในระดับหนึ่ง แต่ถ้าต้องการให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นรัฐควรส่งเสริมการจ่ายเบี้ยยังชีพแบบขั้นบันไดนี้ต่อไป และหากมีความเป็นไปได้ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐเพิ่มจำนวนเงินการจ่ายเบี้ยยังชีพ

2. รัฐบาลมีสวัสดิการเบี้ยยังชีพให้ผู้สูงอายุแล้ว ควรมีการส่งเสริมให้ผู้สูงอายุสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีความสุขทั้งกายและจิตใจ โดยให้ผู้สูงอายุได้มีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดรายได้ เพื่อการเตรียมความพร้อมพร้อมกับสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์

3. การมีคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับผู้สูงอายุในตำบลทับหมัน คือการที่ผู้สูงอายุไม่มีโรคภัย ไม่มีปัญหาด้านสุขภาพ และที่สำคัญคือการไม่มีหนี้สิน การเงินสำหรับผู้สูงอายุจึงมีความสำคัญมาก เพราะปัจจุบันผู้สูงอายุจะมีอายุเฉลี่ยที่สูงขึ้น ไม่สามารถทำงานได้ประกอบ

กับค่าครองชีพที่สูงขึ้น หากรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาดูแลและแก้ไขปัญหาดังกล่าวจะทำให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้วิจัยลงพื้นที่สัมภาษณ์เชิงลึกผู้สูงอายุตามการแบ่งช่วงอายุการรับเบี้ยยังชีพแบบขั้นบันไดด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะจง ช่วงอายุละ 2 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 8 คน

อายุ 60-69 ปี	จำนวน	2	ราย
อายุ 70-79 ปี	จำนวน	2	ราย
อายุ 80-89 ปี	จำนวน	2	ราย
อายุ 90 ปีขึ้นไป	จำนวน	2	ราย

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเบี้ยยังชีพ และแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร

จากการที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบเจาะจง ผู้สูงอายุได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเบี้ยยังชีพ ด้านความต้องการเบี้ยยังชีพที่เหมาะสม และแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร จึงขอวิเคราะห์สรุปไว้ดังนี้

ผู้สูงอายุ ที่มีช่วงอายุ 60-69 ปี จากการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุได้ให้ความเห็นว่าในการดำรงชีวิตในแต่ละวันผู้สูงอายุยังต้องมีภาระค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นค่าอาหาร ของใช้จำเป็นส่วนตัว ค่าสาธารณูปโภค การรับภาระการเลี้ยงดูสมาชิกในครัวเรือน ทำให้มีรายจ่ายที่สูงในระดับหนึ่ง และหากเป็นผู้สูงอายุที่มีปัญหาด้านสุขภาพก็จะส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเพื่อให้ชีวิตได้ดำเนินต่อไปอย่างสมศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ผู้สูงอายุจึงยังต้องประกอบอาชีพเพื่อหารายได้มาเลี้ยงดูครอบครัวให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งในสังคมชนบทประกอบกับผู้สูงอายุที่มีความรู้ไม่มากนัก อาชีพที่ทำจึงหนีไม่พ้นอาชีพเกษตรกรรม ทำไร่ทำสวนเล็ก ๆ น้อย ๆ ค่าขายและรับจ้างทั่วไปเพื่อให้มีรายได้ แต่เมื่อมีนโยบายสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากรัฐบาล ก็ทำให้ผู้สูงอายุมีรายรับเพิ่มขึ้น ถ้าถามว่า เงินเบี้ยยังชีพที่ได้รับ 600 บาทสามารถใช้จ่ายได้ถึงเดือนหรือไม่ ผู้สูงอายุจึงตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า 600 บาทใช้แบบประหยัดสุด ๆ ก็ยังคงไม่พอ เพราะปัจจุบันค่าครองชีพสูง แต่ก็ยังดีกว่าที่รัฐบาลไม่ช่วยอะไรเลย ซึ่งเงินเบี้ยยังชีพที่ผู้สูงอายุ

ได้รับอาจจะไม่มากพอกับค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แต่ก็ทำให้ผู้สูงอายุมีเงินเดือนถึง เดือนละ 600 บาท ซึ่งสามารถนำเงินส่วนนี้มาจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟในครัวเรือน และแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายได้เป็นอย่างดี

ผู้สูงอายุ ช่วงอายุ 70-79 ปี จากการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุได้ให้ความเห็นว่า ผู้สูงอายุในวัย 70-79 ปี มีทั้งที่ต้องประกอบอาชีพเพื่อหารายได้เลี้ยงครอบครัว และผู้สูงอายุที่ไม่ต้องประกอบอาชีพเพราะมีปัญหาด้านสุขภาพที่ทำให้ไม่สามารถทำงานได้ ทำให้ลูกหลานต้องคอยดูแลเลี้ยงดู จึงทำให้ผู้สูงอายุกลุ่มที่มีคนรับภาระเลี้ยงดูไม่มีปัญหาด้านรายรับรายจ่าย แต่สำหรับผู้สูงอายุที่มีภาระเลี้ยงดูสมาชิกในครัวเรือน ไม่ว่าจะเป็นภรรยา บุตรหลาน เป็นต้น หากรอเพียงเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเพียงอย่างเดียว คงไม่เพียงพอกับรายจ่ายในแต่ละเดือน เมื่อมีภาระค่าใช้จ่ายที่ต้องรับผิดชอบสูง ทำให้ผู้สูงอายุยังต้องประกอบอาชีพหารายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว

ผู้สูงอายุ ช่วงอายุ 80-89 ปี จากการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุได้ให้ความเห็นว่า ผู้สูงอายุไม่สามารถประกอบอาชีพได้ เพราะข้อจำกัดทางด้านร่างกาย และเป็นวัยที่เหมาะสมกับการพักผ่อน รายได้ของผู้สูงอายุจึงมาจากสวัสดิการจากรัฐ หรือมีบางเดือนที่บุตรหลานจะส่งให้บ้าง สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน รายจ่ายส่วนใหญ่จะหมดไปกับการซื้ออาหาร ยารักษาโรค และทำบุญ ในส่วนของสวัสดิการจากรัฐที่ได้รับเดือนละ 800 บาท ผู้สูงอายุจะนำมาใช้จ่ายในด้านร่างกายเป็นส่วนใหญ่ การใช้จ่ายในแต่ละเดือนถ้าใช้อย่างประหยัดจริง ๆ ก็สามารถอยู่ได้ แต่ชีวิตก็อาจจะไม่ได้สุขสบายเหมือนคนอื่นมากนัก เพราะต้องรู้จักกินรู้จักใช้ เลือกซื้อในสิ่งที่จำเป็นเท่านั้น สำหรับผู้สูงอายุบางท่านก็ยังได้รับเบี้ยคนพิการอีก 800 บาท ทำให้สามารถจัดสรรเงินที่มีอยู่ให้เพียงพอกับรายจ่ายในแต่ละเดือนได้

ผู้สูงอายุ ช่วงอายุ 90 ปีขึ้นไป จากการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุได้ให้ความเห็นว่า ผู้สูงอายุที่มีอายุ 90 ปีขึ้นไป ไม่ได้ประกอบอาชีพ และมีปัญหาด้านสุขภาพ ทำให้มีข้อจำกัดในการประกอบกิจกรรมประจำวัน ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เป็นผู้ปวดติดเตียง ต้องมีบุตรหลานคอยดูแล ผู้สูงอายุจึงไม่มีรายได้จากการประกอบอาชีพเป็นของตนเอง แต่มีรายได้หลักมาจากเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่ได้รับจากรัฐบาลทุกเดือน เดือนละ 1,000 บาท รายได้รองคือรายได้จากบุตรหลานให้ ซึ่งค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนส่วนใหญ่หมดไปเพราะค่าดูแลรักษาโรคภัยในร่างกาย และทำบุญทำทานเมื่อมีโอกาส ภาระค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันต่าง ๆ จึงตกไปอยู่ที่บุตรหลาน

กล่าวโดยสรุป จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้สูงอายุในแต่ละช่วงอายุ เกี่ยวกับเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเบี้ยยังชีพ ความต้องการเบี้ยยังชีพที่เหมาะสม และแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในเขตตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร พบว่า ผู้สูงอายุแต่ละช่วงอายุมีพฤติกรรมการใช้จ่าย และความต้องการที่แตกต่างกัน ผู้สูงอายุ 60-69 ปี จะมีความต้องการ และพฤติกรรมการใช้จ่ายสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ เพราะมีภาระค่าใช้จ่ายที่ต้อง

รับผิดชอบสูง มีการลงทุนในการประกอบอาชีพ ซึ่งในการลงทุนแต่ละครั้งในบางครั้งก็ขาดทุน ทำให้ต้องมีการกู้ยืมเงินมาลงทุนในครั้งต่อไป และประกอบกับภาระค่าใช้จ่ายด้านอื่น ๆ ทำให้ผู้สูงอายุมีความต้องเงินเบียดบังชีพเพิ่มขึ้น ผู้สูงอายุช่วงอายุอื่นมีความพฤติกรรมการใช้จ่าย และความต้องการที่น้อยลง มีบุตรหลายเลี้ยงดู ไม่ค่อยมีภาระค่าใช้จ่าย ทำให้การดำรงชีวิตเป็นไปด้วยดี จึงพอใจกับเงินเบียดบังชีพที่ได้รับในแต่ละเดือน และอยากให้รัฐบาลส่งเสริมนโยบายนี้ต่อไป หากมีความเป็นไปได้อยากให้เพิ่มจำนวนเบียดบังชีพผู้สูงอายุหรือส่งเสริมการเงินและเศรษฐกิจของผู้สูงอายุให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ดังนั้น การส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุควรให้ผู้สูงอายุมีรายรับมากกว่ารายจ่าย ซึ่งอาจจะเป็นการส่งเสริมด้านอาชีพ การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวัน หรือการเพิ่มจำนวนเงินเบียดบังชีพให้ผู้สูงอายุ เพราะถ้าผู้สูงอายุมีรายได้มากกว่ารายจ่าย จะส่งผลดีต่อสุขภาพจิต เมื่อมีจิตใจที่เป็นสุข สุขภาพร่างกายก็จะดีตามไปด้วย นอกจากนี้ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับระบบการดูแลและให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี